

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Centru, Fedora Gheorghieva, împotriva sentinței Judecătorei Comrat din 16 noiembrie 2017 și deciziei Curții de Apel Comrat din 23 mai 2018, în privința inculpatului

*Dimoglo Nicolai XXXXX, născut la
XX XXXXX XXXX în XXXXXX, XXXXXX, locuitor
al XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, cetățean al
R. Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 01.10.2015 – 16.11.2017,
instanța de apel: 18.12.2017 – 23.05.2018,
instanța de recurs: 24.08.2018 – 28.11.2018.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Comrat din 16 noiembrie 2017, Dimoglo Nicolai a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Instanța de fond a constatat că Dimoglo N. se învinuiește că, activând în funcție de ofițer de urmărire penală a Inspectoratului Poliției al Direcției de Poliție UTA Găgăuzia, IGP, MAI, numit în această funcție conform ordinului IGP al MAI nr.318 E/F din 30.05.2014, astfel, conform cerințelor art. 123 Cod penal, fiind persoana publică, în funcție executivă, în funcțiile de bază ale căreia intră anchetarea de calitate și la timp a infracțiunilor, ce țin de competența lui,

asigurarea condițiilor legale de tragere la răspundere penală a tuturor persoanelor care au comis infracțiuni, indicate în fișa de post, contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), g) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-VI din 04.07.2008, potrivit căror funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine, în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzute de lege, să respecte regulamentul intern, fiind inclus, conform graficului de serviciu din 14.07.2014, în componența grupei operative a Inspectoratului de Poliție Comrat, în calitate de ofițer de urmărire al Secției Urmărire Penală, în aceeași zi a admis spre examinare materialul cu nr. 1752, înregistrat cu aceeași dată în R-2 al IP Comrat, pe faptul accidentului rutier produs de către Marin G., în mun. Comrat și, ulterior, examinând sesizarea menționată cu privire la săvârșirea infracțiunii în conformitate cu prevederile art. 274 Cod de procedură, cunoscând că ultimul a fost testat la aparatul de tip „Drager” pentru stabilirea gradului alcoolemiei și conducerea de către acesta a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, fiind stabilită concentrația de alcool în aerul liber expirat de 0,56 mg/l, adică, potrivit art. 134¹² Cod penal, acesta era în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, respectiv, fapta întrunind elementele infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la examinarea sesizării în ordinea art. 274 Cod de procedură penală, încălcând vădit prevederile pct. 13 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat de Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, conform căruia persoana testată alcoolscoptic, care nu este de acord cu procedura testării, funcționarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoțită de angajatul Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției la cea mai apropiată instituție medicală abilitată, dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcoolscoptică, neavând contestarea în scris sau verbală a lui Marin G. asupra rezultatelor testării alcoolscopice, cunoscând că accidentul rutier s-a produs în aceeași zi, la orele 06.14, iar cu aparatul „Drager” a fost testat la orele 07.00, cu scopul ascunderii acestui fapt și cunoscând cu certitudine că încălcările date vor duce la încetarea procesului penal, eliberarea lui Marin G. de răspundere penală, cu dreptul de a deține în continuare permisul de conducere, folosindu-se de situația de serviciu, ilegal, în mod intenționat, urmărind scopul producerii unor consecințe juridice, tăinuind incompetența profesională personală, dorind să evite pornirea urmăririi penale în privința lui Marin G. în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, adică urmărind interesele personale, intrând în serviciu după orele 08.00, la 14 iulie 2014, aflându-se în or. Comrat, ilegal, a întocmit și a eliberat îndreptarea în adresa Spitalului raional Comrat, pentru stabilirea stării de ebrietate a lui Marin G., însă fără prelevarea mostrelor biologice obligatorii, îndreptare în care intenționat, cu scopul inducerii medicului în eroare, a evitat și, în mod intenționat, nu a indicat în biletul de trimitere, dispusă pe numele medicului de serviciu din

cadrul Spitalului raional Comrat, că Marin G. fost examinat cu aparatul „Drager” și rezultatele acestei testări, de asemenea a introdus date vădit false în documentul oficial menționat, cu privire la ora producerii accidentului rutier, indicând orele 08.16, îndreptarea fiind întocmită la orele 09.40, cu scopul de a se încadra în intervalul de 2 ore, prevăzut la pct.13 al Regulamentului menționat.

Ulterior Dimoglo N., la 13 august 2014 a înaintat procurorului materialele procesului penal nr. 477 din 14.07.2014 pe faptul conducerii de către Marin G. a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, cu propunerea de neîncepere a urmăririi penale și, ca urmare a nerespectării intenționate și încălcării atribuțiilor de serviciu, care reglementează activitatea sa de muncă, îndreptată spre depistarea și prevenirea infracțiunilor, atragerea la răspundere a persoanelor vinovate în comiterea contravențiilor și/sau infracțiunilor cercetate, la 15 august 2014 a fost emisă ordonanță de neîncepere a urmăririi penale și încetare a procesului penal.

Prin acțiunile sale intenționate, Dimoglo N., în rezultatul încălcării normelor imperative legale menționate, a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, discreditând și subminând imaginea organelor de poliție, adică a organelor de stat, și a împiedicat realizarea scopurilor procesului și legii penale, printre care protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, astfel, ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale.

Tot el, activând în funcție de ofițer de urmărire penală al IP Comrat, DP UTA Găgăuzia IGP MAI, numit în această funcție conform ordinului IGP al MAI nr. 318 E/F din 30.05.2014, deci, conform cerințelor art. 123 Cod penal, fiind persoana publică, în funcție executivă, în atribuțiile de bază ale căreia intră cercetarea calitativă și oportună a infracțiunilor, ce țin de competența lui, asigurarea condițiilor legale de tragere la răspundere penală a tuturor persoanelor care au comis infracțiuni, conform fișei de post, contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), g) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine, în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzute de lege, să respecte regulamentul intern, fiind conform graficului de serviciu din 14.07.2014 inclus în componența grupului operativ din cadrul Inspectoratului de Poliție Comrat, în calitate de ofițer de urmărire penală al Secției Urmărire Penală, primind în aceeași zi spre examinare materialul cu nr. 1752 înregistrat cu aceeași dată în R-2 al IP Comrat, pe faptul accidentului rutier produs de către Marin G., în mun. Comrat și, ulterior, examinând sesizarea menționată cu privire la săvârșirea infracțiunii în conformitate cu prevederile art. 274 Cod de procedură penală, cunoscând că ultimul a fost testat cu aparatul de tip „Drager” pentru stabilirea gradului alcoolemiei și conducerea de către acesta a mijlocului de transport în stare de ebrietate, stabilindu-se că concentrația de alcool în aerul liber expirat constituia 0,56 mg/l, adică potrivit art. 134¹² Cod penal, era în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fapt ce întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.

(1) Cod penal, la examinarea sesizării în ordinea art. 274 Cod de procedură penală, încălcând vădit prevederile pct. 13 al Regulamentului privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat de Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, conform căruia persoana testată alcoolsopic, care nu este de acord cu procedura testării, funcționarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoțită de angajatul Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției la cea mai apropiată instituție medicală abilitată, dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcoolsopică, și neavând contestarea scrisă sau verbală a lui Marin G. asupra rezultatelor testării alcoolsopice, cunoscând că accidentul rutier s-a produs în aceeași zi la orele 06.14, iar la aparatul „Drager” a fost testat la orele 07.00, cu scopul ascunderii acestui fapt și cunoscând cu certitudine că încălcările date vor duce la încetarea procesului penal, eliberarea lui Marin G. de răspundere penală, cu dreptul de a deține în continuare permisul de conducere, folosindu-se de situația de serviciu, ilegal, intenționat, urmărind scopul producerii unor consecințe juridice, tăinuind incompetența profesională personală, dorind să evite pornirea urmăririi penale în privința lui Marin G. în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, adică urmărind interesele personale, intrând în serviciu după orele 08.00, la 14 iulie 2014, aflându-se în or. Comrat, ilegal, a întocmit și a eliberat îndreptarea în adresa Spitalului raional Comrat, pentru stabilirea stării de ebrietate a lui Marin G., însă fără prelevarea mostrelor biologice obligatorii, îndreptare în care intenționat, cu scopul inducerii medicului în eroare, a evitat și, în mod intenționat, nu a indicat în biletul de trimitere, dispusă pe numele medicului de serviciu din cadrul Spitalului raional Comrat, că Marin G. fost examinat cu aparatul „Drager” și rezultatele acestei testări, de asemenea a introdus date vădit false în documentul oficial menționat, cu privire la ora producerii accidentul rutier, indicând orele 08.16, îndreptarea fiind întocmită la orele 09.40, cu scopul de a se încadra în intervalul de 2 ore, prevăzut la pct.13 al Regulamentului menționat.

Acțiunile inculpatului Dimoglo N. au fost încadrate pe art. 327 alin. (1) Cod penal, ca abuzul de putere sau abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în *alte interese personale*, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile *intereselor publice* și pe art. 332 alin. (1) Cod penal, ca înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din *alte interese personale*.

Instanța a reținut că în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă a infracțiunii incriminate, și anume legătura cauzală dintre acțiunile acestuia și consecințele survenite, sub formă de emitere a deciziei privind refuzul în pornirea urmăririi penale și încetare a procesului penal.

Sunt nefondate probele acuzării că acțiunile inculpatului au determinat emiterea în privința lui Marin G. a deciziei privind neînceperea urmăririi penale și încetarea procesului penal, cu eliberarea ultimului de răspundere penală, cu dreptul folosirii ulterioare al permisului de conducere.

Or, decizia procesuală vizată nu este a persoanei publice - ofițerului de urmărire penală Dimoglo N., ci a altei persoane cu funcție de răspundere - a procurorului, care are în procesul penal o independență procesuală și, inclusiv, de poziția și opinia ofițerului de urmărire penală.

Prin urmare, emiterea deciziei de neîncepere a urmăririi penale și încetare a procesului penal în privința lui Marin G. nu poate fi incriminată inculpatului.

Totodată, acuizarea nu a prezentat instanței dovezi privind existența oricărui *alt interes personal* al inculpatului, ca element component a laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, la întocmirea și eliberarea biletului de trimitere în adresa Spitalului Raional Central privind examinarea medicală lui Marin G.

Probele acușării, invocate în învinuire cu privire la faptul că inculpatul a întocmit și eliberat biletul de trimitere la examinarea medicală lui Marin G. intenționat, urmărind scopul producerii unor consecințe juridice, tăinuind și propria incompetență profesională, dorind să evite pornirea urmăririi penale în privința lui Marin G. în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, adică din alte interese personale, sunt nefondate și neconfirmate.

Or, însuși faptul întocmirii și eliberării de către ofițerul de urmărire penală Dimoglo N. a biletului de trimitere la examinarea medicală lui Marin G. după expirarea termenelor prevăzute la pct. 13 al Regulamentului privind modul de testare alcoolică pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, în lipsa altor probe convingătoare, nu poate confirma prezența în acțiunile inculpatului a oricărui alt interes personal, argumentele invocate urmând să fie dovedite prin probe convingătoare, presupunerile acușării, în acest sens, fiind insuficiente.

Deci, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele componentei infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, și anume latura obiectivă și subiectivă.

Pe lângă aceasta, în biletul de trimitere la examinare medicală a lui Marin G., pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, din 14.07.2014, întocmit și eliberat de ofițerul urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Comrat, Dimoglo N., nu este indicată ora și rezultatele testării lui Marin G.

Însă, neindicarea informației menționate în conținutul biletului de trimitere, nu formează componenta infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal or, latura obiectivă a acestei infracțiuni se exprimă prin comiterea acțiunii infracționale, dar nu a inacțiunii.

Neindicarea cărorva informații în documentul oficial, și anume - neindicarea în biletul de trimetere pentru examinare medicală din 14.07.2014 a informației cu privire la ora testării lui Marin G., reprezintă inacțiunea inculpatului și nu acțiunea infracțională.

Mai mult, faptul introducerii de către ofițerul de urmărire penală Dimoglo N. în biletul de trimitere din 14.07.2014 a informației cu privire la ora producerii accidentului rutier, indicând orele 08.16, îndreptarea fiind întocmită la orele 09.40, cu scopul de a se încadra în intervalul de 2 ore, prevăzut la pct. 13 al Regulamentului menționat, nu demonstrează comiterea de către persoana publică a

infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, deoarece Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat de Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, nu acordă nici o semnificație juridică în scopul respectării termenelor efectuării examinării a persoanei informației privind ora comiterii infracțiunii și ora întocmirii biletului de trimitere.

Totodată, conținutul pct. 17 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală privind stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, care prevede că în biletul de trimitere se indică datele persoanei examinate și ale lucrătorului organului de drept sau ale conducătorului întreprinderii, organizației sau instituției care au solicitat examinarea, precum și timpul, scopul și cauzele ce generează necesitatea efectuării examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, poartă un caracter neclar în partea ce se referă la necesitatea indicării informației cu privire la oră.

Astfel, informația cu privire la ora ce trebuie să fie indicată în conținutul biletului de trimitere la examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, nu este destul de clară.

Or, pentru a înțelege ce oră are în vedere legiuitorul, după părerea instanței, este necesar de a revedea conținutul pct. 13 al Regulamentului, în care se indică perioada de timp din momentul testării alcoolscoptice și nicidecum ora comiterii infracțiunii și ora întocmirii biletului de trimitere la examinare medicală, după cum indică procurorul în art. 332 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă a componenței de infracțiune prevăzută la art. 332 alin. (1) Cod penal

Pe lângă aceasta, acuizarea nu a prezentat probe care ar dovedi că inculpatul ar fi avut *alt careva interes*, ca element constitutiv al laturii subiective a componenței infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, la întocmirea biletului de trimitere Spitalului Raional Central Comrat de examinare medicală a lui Marin G.

Deci, inculpatul urmează a fi achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal, pe motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunilor imputate.

3. Procurorul în Procuratura Anticorupție, Lilian Lungu, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 327 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani, cu recunoașterea vinovăției și încetarea procesului penal în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, pe motivul intervenirii termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală.

Apelantul a invocat că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate a fost dovedită prin declarațiile martorului Pascari R., Gabură V., Sarioglo S., Uzun V., Marin G. și Vieru I., precum și prin procesul-verbal de examinare a CD-R, fără denumirea producătorului, de culoare albă, cu capacitatea de 700MB/80 min., cu fișierul „Videoclip-0008.mp4” cu capacitatea 4,00 MB, în

care se vede modul de testare a lui Marin G. și concentrația de alcool în aerul liber expirat de către acesta care, la momentul testării, constituia 0,56mg/l; biletul de trimitere la examinarea medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 14.07.2014, întocmit de OUP al IP Comrat, locotenent de poliție Dimoglo N. pe o filă format A4 și procesul-verbal de examinare medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 14.07.2014 în privința lui Marin G., întocmit de medicul-neurolog al IMSP SR Comrat, Cravcenco V. pe 2 file, CD-R, fără denumirea producătorului, de culoare albă, cu capacitatea de 700MB/80 min., cu fișierul „Videoclip-0008.mp4” cu capacitatea 4,00 MB, potrivit cărui angajatul poliției Pascari R. efectuează testul alcoolsopic la aparatul de tip „Drager” a lui Marin G. care, în urma celei de-a doua încercări reușite, aparatul de tip „Drager” a indicat 0,56mg/l vapori de alcool în aerul liber exprimat.

Prin interese personale se înțelege dorința făptuitorului de a avea alte avantaje nepatrimoniale, prestări servicii, acceptare de funcții sau protecție de serviciu, susținere profesională sau de a-și ascunde incompetența.

Probele administrate, dovedesc cert că inculpatul a cunoscut despre efectuarea testării alcoolsopice „Drager” de către Marin G., respectiv, neîntemeiat și ilegal a solicitat efectuarea verificării medicale după expirarea termenului de 2 ore. Totodată, potrivit procedurii de neîncepere a urmăririi penale, lipsește vreo contestare a rezultatelor testării, martorii confirmând că Marin G. nu a contestat rezultatele, iar ultimul a indicat că nu-și amintește ce s-a petrecut în acea zi, respectiv dacă a contestat rezultatele testării. Astfel, inculpatul nu a solicitat și prelevarea mostrelor de sânge, iar în situația acceptării versiunii acestuia că nu cunoștea despre testarea „Drager”, era obligat să le solicite și, în cazul îndeplinirii acesteia, urmau a fi excluse toate dubiile cu privire la legalitatea acțiunilor sale, însă angajații medicali au indicat că inculpatul nu a solicitat prelevarea probelor.

Totodată, instanța de fond a omis să dea o apreciere probelor administrate conform normelor procesual-penale.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 23 mai 2018, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că a fost stabilit cu certitudine că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Or, în instanța de apel inculpatul nu și-a recunoscut vina, a susținut declarațiile date anterior și a explicat că înainte de emiterea biletului de trimitere, el a vorbit cu Marin G. și, din cuvintele acestuia, a constatat ora incidentului, aproximativ 08.00, în raport fiind indicată ora 08.16 la rubrica ora întocmirii. Deci, Marin G. nu a recunoscut faptul aflării în stare de ebrietate alcoolică și a indicat că nu cunoaște cum testul a arătat un astfel de rezultat, comunicând că nu a consumat alcool deloc. Colaboratorii poliției rutiere în acea dimineață nu i-au prezentat materialele pe accidentul rutier, acestea fiindu-i prezentate mai târziu, și anume raportul obiectului constatator, fiind adus și Marin G. Nu-și amintește dacă a primit procesul-verbal în privința lui Marin G., iar la raport era fixat bonul de la alcooltester, Marin G. nefiind de acord cu rezultatul testării. La eliberarea biletului

de trimitere nicăieri nu este menționat faptul, că este necesar de indicat în fabula biletului de trimitere existența bonului aparatului „Drager”, iar în cadrul discuției cu medicul a fost stabilit că pentru acesta nu sunt obligatorii datele indicate în fabulă. Pentru acesta este important biletul de trimitere și însăși persoana. Nicăieri nu este menționat, ce este necesar de indicat în biletul de trimitere. Prin urmare, el nu a indicat în bilet existența bonului de la alcooltester.

În cadrul urmăririi penale, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, ca abuzul de putere sau abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

Potrivit Hotărârii nr. 33 din 07.12.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 327 alin. (1) Cod penal (abuzul de putere sau abuzul de serviciu), (sesizările nr. 80g/2017 și nr. 129g/2017), a fost recunoscută neconstituțională sintagma *intereselor publice ori* în art. 327 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Deci, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal.

Totodată, acuzarea nu a prezentat probe suficiente și concludente care să certifice vinovăția inculpatului în învinuirea incriminată pe art. 332 alin. (1) Cod penal, acesta urmând a fi achitat în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, din motiv că fapta inculpatului nu conține elemente infracțiunii incriminate.

Potrivit art. 332 alin. (1) Cod penal (în redacția legii penale la momentul comiterii faptei indicate în rechizitoriu), a fost stabilită răspunderea penală pentru înscrierea de către o persoană publică în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din *alte interese personale*.

Or, potrivit pct. 17 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, Dimoglo N. nu era obligat să comunice medicului care a efectuat examinarea despre faptul, că Marin G. a fost testat cu aparatul „Drager”, precum și de a anexa rezultatele acestei testări la biletul de trimitere la examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei.

Mai mult, necomunicarea faptului că Marin G. a fost testat cu aparatul „Drager” medicului care a efectuat examinarea, nu putea influența la concluzia făcută de medicul care a efectuat examinarea, concluzia cu privire la starea persoanei examinate fiind bazată pe date obiective, stabilite la examinarea lui Marin G.

Pe lângă aceasta, este nefondată referirea procurorului la declarațiile martorului Vieru I. în calitate de probe ce dovedesc vinovăția inculpatului în partea că Dimoglo N. nu a comunicat faptul testării alcoolscopice (Drager) lui Marin G., deoarece ultimul nu a efectuat examinarea medicală a lui Marin G. pentru stabilirea

faptului consumului de alcool și naturii acestuia, ci doar era indicată procedura efectuării acestei examinări medicale.

Prin urmare, instanța de fond întemeiat a concluzionat că însuși faptul înscrierii de către ofițerul de urmărire penală Dimoglo N. în biletul de trimitere din 14.07.2014 a datelor „cu privire la ora accidentului rutier, cu indicarea orei 08.16 minute, atunci când biletul de trimitere a fost întocmit la ora 09.40, cu scopul de a se înscrie în intervalul de timp în 2 ore, prevăzut de pct. 13 al Regulamentului indicat”, nu atestă comiterea de către persoana publică a infracțiunii, prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, deoarece datelor cu privire la ora comiterii infracțiunii și cu privire la ora întocmirii biletului de trimitere, Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, nu dă nici o semnificație juridică cu scopul respectării termenelor efectuării examinării medicale a persoanei.

Potrivit pct. 17 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, nu este concretizată ora, care trebuie să fie reflectată în biletul de trimitere la examinare.

Astfel, în biletul de trimitere, eliberat de către Dimoglo N. pentru efectuarea examinării lui Marin G. au fost indicate motivele și scopul examinării medicale și acest bilet fiind în corespundere cu cerințele Regulamentului.

În același timp, este irelevant argumentul acuzării că inculpatul în mod neîntemeiat și ilegal a solicitat efectuarea controlului medical, deoarece a expirat termenul de două ore indicat or, aceste circumstanțe nu și-au găsit confirmare în cadrul judecării cauzei.

Potrivit declarațiilor martorilor Pascari R., Gabura V., Uzun I., angajații poliției, aceștia au efectuat testarea cu aparatul „Drager” lui Marin G. și aceste rezultate ale testării au fost predate Inspectoratului de Poliție Comrat. Însă, nici unul din ei nu a indicat ora exactă a predării rezultatelor și nimeni nu-și amintește dacă Marin G. a fost de acord cu rezultatul testării.

Or, acuzarea nu a probat existența în acțiunile inculpatului *a altui careva interes personal*, ca element constitutiv al părții subiective a componenței de infracțiune prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal, la întocmirea biletului de trimitere în adresa Spitalului Raional Central Comrat la examinarea medicală lui Marin G., lipsind probe, care ar confirma comiterea faptelor indicate de către inculpat.

Deci, probele administrate nu pot fi apreciate, ca fiind suficiente pentru emiterea sentinței de condamnare.

5. Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Centru, Fedora Gheorghieva, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care: „*a-l recunoaște vinovat pe Dimoglo Nicolai: de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) CP, stabilindu-i pedeapsa în formă de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani, de a aplica prevederile art. 90 CP, executarea*

pedepsei de a fi suspendată cu stabilirea termenului de probațiune de 3 ani; de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) CP de a-l elibera de răspundere penală, deoarece a intervenit termenul de prescripție tragerii la răspundere penală conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) CP”.

Recurenta a invocat că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate este dovedită prin probele administrate, care confirmă în totalitate învinuirea înaintată.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) CPP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat doar pe art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care prevede temeiul că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă și dispozitivă a hotărârilor contestate, conform căror inculpatul a fost achitat, care ar fi esența erorilor concrete de drept și a circumstanțelor că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, și care ar fi, în asemenea caz, încadrarea corectă a faptei comise, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 2., 4., 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al procurorului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind infracțiunile incriminate inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și a prescripțiilor de drept material, în baza probelor administrate, acestea fiind motivat apreciate în temeiul prescripțiilor din art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și al coroborării lor, corect dispunând achitarea inculpatului de sub învinuirea comiterii infracțiunilor imputate, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, este de reținut că soluția de achitare a inculpatului de sub învinuirea comiterii infracțiunilor incriminate, cât și netemeinicia recursului ordinar coroborează și cu următoarele împrejurări.

Conform art. 8, 9, 10 alin. (1), 14 alin. (1), 113 alin. (1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Timpul săvârșirii faptei se consideră timpul când a fost săvârșită acțiunea (inacțiunea) prejudiciabilă, indiferent de timpul survenirii urmărilor. Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi.

În această consecutivitate se atestă că, prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 60 din 07.04.2016, în vigoare din 06.05.2016, art. 327 alin. (1) Cod penal a fost modificat, din dispozițiile lui fiind excluse elementele calificative „*în interes material ori în alte interese personale*”, iar în conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 07.12.2017, a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*” din alin. (1) al art. 327 Cod penal.

Totodată, potrivit pct. 17 din, Regulamentului privind modul de testare alcoolică și examinare medicală privind stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat de Hotărâre Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, *în biletul de trimitere se indică, (doar) datele persoanei examinate și ale lucrătorului organului de drept sau ale conducătorului întreprinderii, organizației sau instituției care au solicitat*

examinarea, precum și timpul, scopul și cauzele ce generează necesitatea efectuării examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei.

Prin urmare, circumstanțele imputate inculpatului prin rechizitoriu că a întocmit biletul respectiv: *„fără prelevarea mostrelor biologice obligatorii, îndreptare în care a evitat și, în mod intenționat, nu a indicat în biletul de trimitere că Marin G. fost examinat cu aparatul „Drager” și rezultatele acestei testări, de asemenea a introdus date vădit false în documentul oficial menționat, cu privire la ora producerii accidentul rutier, indicând orele 08.16, îndreptarea fiind întocmită la orele 09.40, cu scopul de a se încadra în intervalul de 2 ore, prevăzut la pct.13 al Regulamentului menționat”*, nu au niciun suport legal.

Pe lângă aceasta, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, recursul menționat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în aceste recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Este de reținut și că, potrivit art. 435 alin. (1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casează hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, doar dacă nu se agravează situația inculpatului.

Astfel, soluția solicitată de recurent – casarea doar a deciziei instanței de apel și: *„a-l recunoaște vinovat pe Dimoglo Nicolai de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) CP, stabilindu-i pedeapsa în formă de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani, de a aplica prevederile art. 90 CP, executarea pedepsei de a fi suspendată cu stabilirea termenului de probațiune de 3 ani; de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) CP de a-l elibera de răspundere penală, deoarece a intervenit termenul de prescripție tragerii la răspundere penală conform prevederilor art. 60*

alin. (1) lit. a) CP”, nu cade sub incidența normei vizate, deoarece ar agrava situația inculpatului, adică nu are niciun suport juridic (*pct. 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar declarat este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Centru, Fedora Gheorghieva, împotriva sentinței Judecătoriei Comrat din 16 noiembrie 2017 și deciziei Curții de Apel Comrat din 23 mai 2018, în privința inculpatului Dimoglo Nicolai XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 decembrie 2018.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun